

Er ikke vårt skriftspråk fint nok?

SPRÅKSTRID

Alex Hansen
Professor ved Institutt for fysikk ved NTNU

I stedet for å gjøre dette til et debattinnlegg i en generell diskusjon for eller mot nynorsk, ønsker jeg å fokusere på spørsmålet om eksamensoppgaver skal foreligge på begge versjoner av norsk eller ikke. Kristin Fridtun og Mållaget i Nidaros begrunner kravet med Språkloven. Dette svarer imidlertid kun på hvilket maktmiddel de vil bruke for å gjennomføre det. Jeg ønsker svar på hvordan Fridtun og Mållaget mener dette kravet gavner norsk eller styrker nynorskens stilling.

La oss se litt nærmere på hva som ligger i kravet om eksamensoppgaver på begge versjoner av norsk. Det første vi kan slå fast er at alle er fullt ut kapable (hvis vi vil) til å lese begge versjoner av språket. Tekniske uttrykk som «bifurkasjon» og «derivert» vil være de samme. En nynorskversjon av en eksamen vil derfor kun gjenkjennes på bruken av de dagligdagse ordene som «ikkje» i stedet for «ikke» og «oppgåve» i stedet for «oppgave».

Hva kan da grunnen være til at vi lærere skal tvinges til å uttrykke oss skriftlig på et språk som ikke er vårt eget, slik at noen

språk ikke fint nok for dem? Fridtun skriver: «Det handlar ikkje om å «foretrekke» nynorsk, men om å ha nynorsk som det primære skriftmålet sitt». Nettopp!

Det stilles ikke krav til studentene om å fravike sitt skriftspråk. De skal bare lese en tekst. Derimot stiller Mållaget krav om at lærerne skal fravike deres primære skriftspråk. Er det slik at vi lærere skal ha færre språklige rettigheter enn studentene? Hvis ikke

følger det logisk at vi må kunne kreve besvarelsene levert på det målføret som vi selv bruker. Altså, jeg er bokmålsbruker, og jeg krever derfor at alle besvarelser jeg skal bedømme skrives på bokmål. Bruker jeg en sensor som er nynorskbruker, må det også leveres besvarelser på nynorsk fra alle kandidater. Enten får Fridtun og Mållaget forklare for meg og alle andre lesere hvorfor lærere som bruker nynorsk ikke har krav på besvarelser på sitt målføre – og kom nå ikke trekkende med finlesning av Språkloven – ellers ønsker jeg Fridtun og Mållaget lykke til med å overbevise studentmassen om at den må skrive sine eksamensbesvarelser på «båe målføre».

”

Altså, jeg er bokmålsbruker, og jeg krever derfor at alle besvarelser jeg skal bedømme skrives på bokmål

Alex Hansen

studenter skal slippe å lese tekst på deres sidemål? Er det latskap eller arroganse? Er vårt skrift-

Bra, ikke perfekt

STUDENTØKONOMI

Anne Karine Nymoen
Leder av Stidenttinget NTNU
Pia Helen Bjørvik
Leder av Studentparlamentet HiST
Marit Finder Johannessen
Leder av Velferdstinget

Stian Mathisen skriver i en kommentar i Under Dusken nummer 11, 2008 at det ikke er nødvendig å jobbe for å øke studiestøtten og realisere heltidsstudenten. Videre skriver Mathisen at «i stedet for å ha økte bevilgninger til studenter som sin fanesak burde studentpolitikere fokusere på økt bevilgning der det virkelig trengs: Flere vitenskapelig ansatte ved universitetene og mer støtte til grunnforskning». Her virker det som om Mathisen har sovet i timen. Norsk studentunion og Studentenes Landsforbund har i fellesskap vedtatt tre prioritinger frem mot statsbudsjettet som legges frem den 7. oktober. Disse er økte basisbevilgninger, flere studentboliger og studiestøtte i elleve måneder. Det stemmer altså ikke at studentpolitikere ikke jobber for å

styrke sektoren økonomisk, tvert imot.

Vi reagerer også på Mathisens utsagn om at det ikke bør jobbes for å øke studiestøtten. Det stemmer at studentene i Norge har verdens beste studiefinansieringsordning. Det betyr ikke at den er perfekt. Da Stortinget vedtok å innføre kvalitetsreformen, var et av hovedmålene å gjenreise heltidsstudenten. Man skal ikke være avhengig av å jobbe eller å få støtte hjemmefra for å klare seg økonomisk mens man studerer. Dette er et viktig prinsipp for høyere utdanning i Norge, populært kalt gratisprinsippet.

Helse- og trivselsundersøkelsen som ble gjennomført i 2007 viser at mange av studentene i Trondheim sliter med å klare seg økonomisk, og at den økonomiske sårbarheten blant studenter har økt siden 2004. Det er derfor fortsatt viktig å jobbe for å øke studiestøtten og bedre studentenes økonomiske situasjon.

Ingen lettvinde løsninger

KLOSTERGATA

Nils Kobberstad
Leder av Finansstyret i Studentersamfundet

Studentersamfundet i Trondhjem (les: Samfundet) er en medlemsforening som drives av frivillige, eller amatører om man vil. Enkelte deler av virksomheten drives forretningsmessig og profesjonelt, ut fra foreningens forutsetninger. Studentersamfundet, imotsetning til andre studentersamfund, eier og driver sitt eget hus. Dette skyldes frivillig innsats på mange plan gjennom mange år. På den måten er Samfundet også et «lærested» nummer to for studentene.

For Samfundet har eiendommen i Klostergata 35 hittil hatt ett hovedformål: Å være

reservekapital for Samfundet som forening. Forvaltningen av eiendommen har hatt to mål: For det første å holde kapitalen ved like, det vil si å sikre verdistigning i tråd med eiendomsmarkedet for øvrig. For det andre å gi et boligtilbud til ansatte og gjengmedlemmer som Samfundet mener bør bo nær Huset.

Jeg har aldri uttalt at måleter å gå inn null, men at husleieinntektene skal dekke driftsutgifter og avsetning til framtidig vedlikehold. På bakgrunn av dette startet Finansstyret i august en grundig gjennomgang av husleiekontrakter og –satser for Klostergata

35. Når det gjelder husleiereguleringer, gjelder imidlertid husleielovgivningen også for Samfundet.

Samfundets reservekapital ligger ikke i madrassen. Den står i en eiendom. Og det er kanskje bedre over tid, enn at den skulle stått i obligasjons- eller aksjemarkedet. Samfundets økonomi har variert sterkt gjennom årene. De utfordringer Samfundet i dag møter er mer omfattende enn enkle problemstillinger rundt forvaltningen av Klostergata 35 og kompetansen til enkelte medlemmer i Finansstyret. Utfordringene har ingen lettvinde løsninger.

”

Jeg har aldri uttalt at målet er å gå inn null
Nils Kobberstad

Send inn leserbrev til
meninger@underdusken.no